

са намъ харесва, а осмждаде би онова, което ние не любимъ; историци които за една кривача злато, за единъ милостивъ погледъ на силниятъ човѣкъ, би прѣобърнале наопѣки сѣбитията и даже безчестно би сжчинили други несжществуващи... Съ какво ще да привлечешъ Кремуция Корда? Злато — той презира, милости — той не търси. Забѣлѣжи ли ти какъ рѣшително и какъ хитро се отрѣче той отъ твоето прѣдложение — да преправи историята си! О, тоя човѣкъ е отъ републиката! Той е опасенъ човѣкъ! Той е страшенъ човѣкъ!.. да са предаде на сждъ!.. Нищо не е че нѣма законъ противъ него. Нѣма не може да се тжлкува законътъ на различни страни? И какво, наистина, тие са основаватъ така на законътъ? Азъ ща да имъ покажа, че уважавамъ законътъ само за това, защото мене са иска така; — законътъ е за слабитѣ твари, а за цезарьтъ — нѣма други законъ, освѣнъ неговътъ собственъ произволъ... А тие шпиони? Тие сичкитѣ сж достойни за своятъ жребий!.. О, Римъ, Римъ! О, народе, жадний за робство, както комарджия за нари, както сладострастния за жена! Ти самъ подавашъ за себѣ си камшикъ! Азъ та бия — и та увѣрявамъ, че та обичамъ; азъ та вирягамъ въ хомоть — и та увѣрявамъ, че сжмъ спасителъ на твоето спокойствие! Унижавайте са, римляне, унижавайте са и утешавайте презирающиятъ васъ Тиверия!!

